

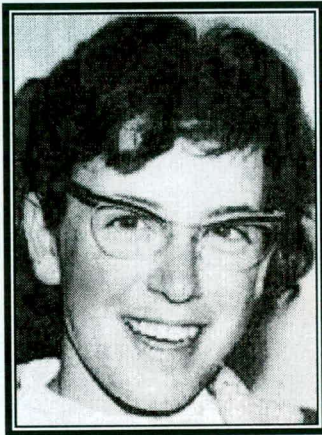

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי חוה-אסתר ריבלין ז"ל

בת מרים ובנימין

נולדה בירושלים

בתאריך א' בחשוון תש"ט, 3/11/1948

התגוררה בירושלים

התגייסה בנובמבר 1966

שרתה בחטיבת הנח"ל

נפלה בעת שירותה

בתאריך י' בניסן תשכ"ח, 8/4/1968

נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 3 שורה: 13 קבר: 4

בת 19 בנפלה

קורות חיים

בת בנימין ומרים. נולדה ביום א' במרחשוון תש"ט (3.11.1948) בירושלים. כאשר הגיעה לגיל-הלימודים למדה בבית-הספר היסודי "נוה-עציון" ולאחר-מכן למדה בבית-הספר התיכון לבנות "חורב" אשר בעירה. השתייכה לתנועת "בני עקיבא". בנובמבר 1966 גויסה לצה"ל ושירותה הצבאי היה במסגרת גרעין נח"ל "מגשימים". אבל בעיצומו של שירותה הסדיר נפטרה במחלתה משק עין-הנצי"ב אשר בעמק בית-שאן; זה היה ביום י' בניסן תשכ"ח (8.4.1968). הובאה למנוחת-עולמים בית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. קצינת-החן כתבה בין השאר במכתב-התנחומים שלה למשפחתה: "כמפקדת שלה במחצית השנה האחרונה ראוי לציינה כחיילת ממושמעת ואחראית שביצעה כל שהוטל עליה בנאמנות ובמסירות. תקופת שהותה בגלבוץ השפיעה

עליה רבות והיא רצתה לראות את עצמה בעתיד מתיישבת בהיאחזות כאשר זו תהפוך ליישוב אזרחי. חוה ראתה את טובת חברותיה וחבריה וטובת הגרעין שלה מעל לכל והיתה מוכנה לעשות למענם רבות". לאחר פטירתה הופיעה חוברת לזכרה הנושאת את שמה.

דיבלין חוה: אסתר בת בנימין ומרים. נולדה ביום א' במרחשון תש"ט (3.11.1948) בירושלים. למדה בבית-הספר היסודי נוה-עציון וכבית-הספר לבנות חורב. נפטרה ממחלה בעת שירותה ביום "בניסן תשכ"ח" (8.4.1968).

אייר תשכ"ז

אמא, אבא וכו', שלום,

...אצלנו הכל בסדר. מובן, שמורגש כאן מתח, במיוחד בלילה. הלילה חפרנו כאן עמדות. תארו לכם את חוה וכל שאר חברותיה חופרות עמדות בחצות הלילה או שומרות עם נשק טעון על גבולות ישראל. אבל אל תבהלו. זה לא נורא כל כך...

להתראות וד"ש לכולם,

4.6.1967

אמא, אבא, שלמה ושמוליק שלום.

אתמול בערב כתבתי אליכם גלויה והיום שוב אני כותבת, כדי שלא תדאגו...

מה נשמע אצלכם? שמענו היום, שירו קצת בירושלים. אני מקווה שזה לא נורא כל-כך, אבל תכתבו יותר ותספרו, כי גם אנחנו כאן דואגים לכם בדיוק כמו שאתם דואגים לנו... ושוב, אל תדאגו ותכתבו.

שלכם,

כ"ז אייר תשכ"ז

אמא, אבא, שלמה ושמוליק שלום.

בעיצומה של מלחמה, אשר אין איש יודע מה סופה, אני ממשיכה לכתוב אליכם, ואני מקווה שהמכתב יגיע. אנחנו כאן מודאגים מאוד, לאחר ששמענו על הנעשה בירושלים.

אצלנו בהיאחזות הכל בסדר. מסביבנו נערכת מערכה גדולה על ירדן, אבל עד אלינו הם לא מגיעים. אנחנו רק שומעים כאן כל היום קולות פגזים, ומטוסים חוצים את האזור.

מסביבנו הכל כבוש בידי ישראל, כך שנהפכנו עכשו מהיאחזות בספר להיאחזות במרכז המדינה כמעט.

אני עובדת עכשיו די הרבה במטבח. העבודה קשה, כי מלבד הכנת הארוחות צריך להעביר אותן לבנים ולבנות היושבים בחפירות, אבל אין דבר. העיקר שעושים משהו. מצב-הרוח הוא טוב מאוד, אם כי, כאמור, התחלנו היום לדאוג לכם ולכל השאר שבירושלים.

אנחנו פה מתכננים עלייה לרגל ביום השבועות לירושלים העתיקה.

מאחר שמתחיל להחשיך, אני מסיימת, בתקווה שהכל יסתיים בכי-טוב.

לנו אל תדאגו, רק תודיעו מה נשמע אצלכם.

להתראות, ושוב תודיעו משהו.

שלכם,

בס"ד

כ"ח אייר תשכ"ז

לכולם שלום,

אמנם, רק מקודם דיברתי אתכם בטלפון, אבל בכל זאת גם לכתוב ממשיכים.

כאן שמענו בשמחה גדולה מאוד על כיבוש העיר העתיקה. כולם מתרגשים ולא יודעים בכלל מה להגיד ואיך להתבטא. שמענו עכשיו, שגוש עציון נכבש, וגם זה משמח מאוד, כי יש לנו הרבה חבר'ה בגרעין מגוש עציון.

מה נשמע אצלכם, איך עברו היוםיים הקשים האלה? לפי דברי אמא זה היה די קשה, ונקווה שלא יחזרו יותר ימים כאלה.

אתם ודאי רוצים לדעת איך אצלנו, ובכן:

ראינו אתמול איך כבשו את ג'נין ועוד הרבה מקומות אחרים בירדן. תארו לכם מה זה לראות אוטובוסים של אגד ודן בתוך ירדן. זה ממש נהדר.

אתמול כבשנו ללא אש את הכפר שנמצא על ידנו, הוא פקועה. מספר חבר'ה מכאן ירדו לכפר, אחרי שראו על בתיו דגלים לבנים וקיבלו את בקשת הכניעה. היום נכבשה גילבון וגם היא כמו פקועה, ללא קרב. אלה הם שני הכפרים שמהם פחדנו, ועכשו גם הם בידינו.

הגלבונו נהפך מהיאחזות ספר למקום במרכז הארץ.

נראה לי, שזה כל מה שיש לי לספר. על ירושלים נשמע מכם. לנו כאן קצת קשה לתפוס בדיוק מה קורה שם, ואיך זה שהעיר העתיקה סוף-סוף בידינו.

ושוב שלום-שלום, ונקווה שנוכל להתראות בקרוב. ד"ש לכולם.

שלכם,

בס"ד

ד' בסיון תשכ"ז

אמא, אבא, שלמה ושמוליק - שלום.

כרגע אני יושבת על הדשא שמול החדר שלנו וכותבת אליכם, כשלנגד עיניי משתרע כל העמק. המראה ממש נהדר. בחדרים חם עכשיו, ולכן כולנו כאן בחוץ, האחת קוראה, והשנייה כותבת, והשלישית סורגת. בקיצור, החיים מתחילים להיכנס למסלולם הרגיל. אני עובדת עכשיו במטבח בתור מוקדם... העבודה די קשה אבל משתלמת, ואני חושבת, שאם שאר בעבודה זו, לא ארד לעבוד במשק הבנים שלנו עדיין לא הגיעו, וכנראה, יגיעו בשבוע הבא. נ"ק הייתה אצלם אתמול... ומצאה את כולם בריאים ושלמים, ב"ה.

מצב-הרוח אצלנו אתמול והיום אינו הכי טוב. שומעים כאן כל רגע על אנשים אחרים שנהרגו או שנפצעו, וזה גורם למצב-רוח רע.

עכשיו קיבלנו כמה מכתבים מהבנים שלנו, וזה הריס קצת את המורל. חוץ מזה הרבה בנות קיבלו חבילות היום, לאחר שבוע שלא הגיע כלום, וגם זה הריס את מצב־הרוח. גם אני קיבלתי היום את החבילה. תודה רבה.

...נראה לי, שזה הכל כרגע. מכם עדיין לא קיבלתי מכתב מאז המלחמה. אני מקווה שבקרוב נהיה בבית, אם כי עדיין לא מדברים על זה כאן. אני כבר מאוד מתגעגעת אליכם ובכלל רוצה לראות את כולם.

...מחר בערב שבועות – נקווה שהחג יעבור יפה. בינתיים שוב חג שמח או שבת שלום ולהתראות בקרוב ותכתבו.

שלכם,

בס"ד

אור לז' בסיון תשכ"ז

אמא, אבא, שלמה ושמוליק – שלום,

חג השבועות עבר עלינו כאן די יפה, אם כי בוודאי אצלכם היה שמח יותר ונרגש יותר. כאן לא מורגש כלום מכל הנעשה בארץ. אנחנו פשוט מנותקים מכל זה. רדיו כמעט לא שומעים, כי כל הבטריות בטרנזיסטורים נגמרו אחרי המלחמה. עיתון בקושי נמצא כאן...

את מכתבכם ממוצאי־שבת קיבלתי רק אתמול... אבל החבילה הגיעה עוד לפניו...

איך עבר חג השבועות אצלכם?

האם הייתם כבר בכותל המערבי או בבית־לחם ובשאר המקומות? מה שלום אומה? האם הייתה אצלכם בשבועות? תמסרו לה שאצלי הכל בסדר ושלא תדאג לי כל־כך. אולי בהזדמנות אכתוב לה כמה מלים טובות... מה שלום סבתא... שמעתם אולי משהו מהדודים והדודות?

בינתיים שלום ולהתראות. עדיין לא ידוע בדיוק מתי נבוא הביתה.

גם אני כבר מתגעגעת מאוד.

שלכם,